

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 54)

เรื่อง กำหนดลักษณะและเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย การออกไปกำกับ
ภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา 86/8 แห่งประมวลรัษฎากร และการเก็บรักษาโรงงาน ตาม
มาตรา 87/3 แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/8 และมาตรา 87/3 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดลักษณะ
และเงื่อนไขของการประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย การออกไปกำกับภาษีของผู้ประกอบการจด
ทะเบียน การจัดทำรายงาน และการเก็บรักษาโรงงาน ไว้ดังนี้

“ข้อ 1 กำหนดให้การประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิงของสถานบริการน้ำมันดังต่อไปนี้ เป็น
การขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก

(1) เป็นสถานบริการน้ำมันที่ไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินหรือระบบคอมพิวเตอร์รับ
ชำระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

"(2) เป็นสถานบริการน้ำมัน ซึ่งเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็น
ถังใต้ดินซึ่งมีความจุใบละ 5,000 ลิตรขึ้นไป ไม่ว่าจะมิถงลอยรวมอยู่ในสถานบริการน้ำมันด้วยหรือไม่ หรือที่เป็นถัง
ลอยอย่างเดียว โดยสถานบริการน้ำมันที่ใช้ถังลอยเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงอย่างเดียวต้องได้รับอนุญาตเป็นผู้ค้ำ
น้ำมันประเภทสถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และ"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่138) ใช้บังคับ 11 ตุลาคม 2545
เป็นต้นไป)

(3) เป็นสถานบริการน้ำมันที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร เป็นการขายสินค้าหรือ
ให้บริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก

คำขออนุมัติให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยจะต้องแนบเอกสาร
และรายการดังต่อไปนี้พร้อมคำขออนุมัติ

(1) สำเนา ภ.พ.20

(2) สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ค้ำน้ำมันประเภทสถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของ
กรมทะเบียนการค้า

(3) แผนผังแสดงที่ตั้ง พร้อมทั้งจำนวนหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและถังเก็บน้ำมัน
เชื้อเพลิง

ความในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการขายก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ของสถานบริการ
น้ำมัน”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 60) ใช้บังคับ 1 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป)

“ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ไม่จำเป็นต้องออกใบกำกับภาษีสำหรับการขายน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีมูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกิน 1,000 บาท เว้นแต่ผู้ซื้อสินค้าจะเรียกร้องใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 หรือมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ตามที่ผู้ซื้อสินค้าเรียกร้องทุกครั้งพร้อมทั้งส่งมอบใบกำกับภาษีดังกล่าวให้แก่ผู้ซื้อสินค้า”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 161) ใช้บังคับ 1 กรกฎาคม 2537 เป็นต้นไป)

“ข้อ 3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิด เพื่อประกอบการบันทึกยอดขายน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งวันในรายงานภาษีขายตามมาตรา 87(1) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ถือรายงานแสดงรายละเอียดการขายน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87(3) แห่งประมวลรัษฎากรด้วย โดยให้จัดทำแยกเป็นรายสถานบริการ

รายงานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันเปิดสำรวจแต่ละเดือน (ใช้ไม้วัดหรือเครื่องวัดถังไฟฟ้า)

(2) การรับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างเดือน และเลขลำดับแสดงจำนวนครั้งที่รับมอบน้ำมันเชื้อเพลิงในระหว่างเดือน พร้อมทั้งหมายเลขของใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง โดยให้แยกเป็นรายบริษัทผู้ค้าส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

(3) จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันปิดสำรวจแต่ละเดือน (ใช้ไม้วัดหรือเครื่องวัดถังไฟฟ้า)

(4) จำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร) ในมิเตอร์หัวจ่าย ณ วันเปิดอ่านในแต่ละเดือน

(5) จำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร) ในมิเตอร์หัวจ่าย ณ วันปิดอ่านในแต่ละเดือน

(6) ยอดการขายประจำวัน ทั้งจำนวนเงิน (บาท) และปริมาณน้ำมัน (ลิตร)

(7) จำนวนน้ำมันที่เพิ่มขึ้นหรือจำนวนน้ำมันที่ลดลง ซึ่งสะสมในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง โดยคำนวณจากรายงานสินค้าคงคลังสะสม (จำนวนสินค้าคงคลังในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันเปิดสำรวจ + จำนวนซื้อ - จำนวนขาย) กับจำนวนสินค้าคงคลังสะสมในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง

(8) ภาษีซื้อ

(9) ภาษีขาย

(10) จำนวนใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากรที่ออกตามข้อ 2 ประจำวัน และจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นตามใบกำกับภาษี

ใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ประกอบการลงรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บแยกเป็นรายเดือน เป็นรายบริษัทผู้ค้าส่งน้ำมันเชื้อเพลิงเรียงตามลำดับที่ได้รับก่อนหลังใน

แต่ละเดือน และให้ระบุเลขที่ที่ได้รับใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งแยกเป็นรายบริษัทผู้ค้าส่งน้ำมันเชื้อเพลิงในแต่ละเดือน เรียงตามลำดับขั้นใหม่ทางด้านบนขวาของใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น

รายงานตามวรรคหนึ่งและใบจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือใบกำกับการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงให้เก็บไว้ที่สถานบริการน้ำมันเป็นรายสถานบริการเป็นเวลาสองปี ภายหลังจากนั้นจะเก็บไว้ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่จนครบห้าปีก็ได้”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 60) ใช้บังคับ 1 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป)

ข้อ 4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำรายงานการเปลี่ยนแปลงมิเตอร์หัวจ่ายทุกครั้งที่มีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้น

- (1) ตัวเลขมิเตอร์หัวจ่ายเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ตัวเลขมิเตอร์หรือซ่อมแซมมิเตอร์หัวจ่าย
- (2) การติดตั้งอุปกรณ์หัวจ่ายใหม่
- (3) การหมุนกลับของตัวเลขมิเตอร์หัวจ่าย (เช่น มิเตอร์กลับมาที่เลข 0 หลังจากถึงเลขสูงสุด)

ข้อ 5 การจัดทำรายงานตามข้อ 3 ให้คำนวณจำนวนน้ำมันในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ขาดหายไปเนื่องจากการระเหยของน้ำมันตามสภาพปกติได้ไม่เกินร้อยละ 0.5 ของปริมาณน้ำมันที่ขายผ่านมิเตอร์หัวจ่ายในแต่ละเดือนภาษี”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 60) ใช้บังคับ 1 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป)

ข้อ 6 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ซึ่งให้ส่วนลดแก่ลูกค้าบางรายในราคาต่ำกว่าราคาที่แสดงอยู่ในมิเตอร์หัวจ่ายต้องออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการขายน้ำมันดังกล่าว

ข้อ 7 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรเป็นผู้ประกอบการรายย่อยตามข้อ 1 จะต้องจัดทำแผ่นป้ายที่มีข้อความ "เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย" โดยแผ่นป้ายดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

แผ่นป้ายตามวรรคหนึ่งจะต้องแสดงไว้ ณ จุดแสดงราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิงปลีกต่อหน่วยตามประกาศคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า และป้องกันการผูกขาด ฉบับที่ 200/35 ลงวันที่ 10 กันยายน พ.ศ.2535 หากผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความจำเป็นที่จะต้องแสดงแผ่นป้ายไว้ ณ สถานที่อื่น จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

แผ่นป้ายตามวรรคหนึ่งจะต้องมีขนาดของข้อความอย่างน้อยเท่ากับขนาดของข้อความแสดงราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิงปลีกต่อหน่วย

ข้อ 8 สถานบริการน้ำมันซึ่งเริ่มประกอบกิจการขายน้ำมันเชื้อเพลิง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป และมีหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตั้งแต่ 50 หัวจ่ายขึ้นไป ต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์รวมควบคุมการจ่ายน้ำมันของหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงในสถานบริการทั้งหมด

"ข้อ 9 การยื่นคำขออนุมัติตามข้อ 1 ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขต ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

(2) กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตท้องที่ กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการแต่ละแห่งตั้งอยู่"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่138) ใช้บังคับ 11 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป)

นอกจากการยื่นคำขออนุมัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสองผู้ประกอบการจดทะเบียนจะยื่นคำขอโดยยื่นรายการข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทางเว็บไซต์ (Web Site) ของกรมสรรพากร www.rd.go.th ก็ได้ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ยื่นคำขออนุมัติต้องแสดงรายการข้อมูล ให้ถูกต้องครบถ้วน และต้องมีหลักฐานเอกสารตามรายการข้อมูลที่แสดงในคำขออนุมัติด้วย

(แก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่170) ใช้บังคับ 16 กรกฎาคม 2550 เป็นต้นไป)

ข้อ 10 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติ ให้อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจวินิจฉัยและคำวินิจฉัยของอธิบดีกรมสรรพากรให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดตามประกาศนี้ด้วย

ข้อ 11 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2537

ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล

อธิบดีกรมสรรพากร